

Land“ deres Tilslutning. Naar de nu bagefter komme og tale om personlig Forfølgelse og lumpen Bagvaskelse og meget andet, siger jeg: Ja, men her er et Højreblad, hvis Redaktør gennem en Aarrække har staaet det Parti og Generalløjtnant Bahnson nær, som umiddelbart efter denne Forhandling, lige efter det umiddelbare Indtryk af denne Forhandling, i Harme over, at nu skal denne Mand, denne Sag og dette Parti igen paa Tapetet, staar op og udbryder: Det er skammeligt, at alle disse rige Mænd ikke nu hjælpe Bahnson, han, som har hjulpet dem og gjort sit Fædreland saa store Tjenester. Der er altsaa Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og det ærede Medlems toneangivende Redaktør, nemlig den Uoverensstemmelse, at den ene siger, at det er Højsteretssagføreren, der er den skyldige, den anden siger, at det er de rige Mænd, der ere de skyldige. Hvorledes Forholdet nu er med denne Skyld, det er vanskeligt at sige; i hvert Fald vil jeg ikke paatage mig at nævne nogen enkelt som den skyldige. Her er en Mængde Personer implicerede. Jeg indrømmer, og der er sikkert mange ærede Medlemmer, der med mig mene, at Generalløjtnant Bahnson er i denne Sag mest at beklage rent personligt, thi det er ikke morsomt paa sine gamle Dage, efter at have spillet en betydelig Rolle i sit Lands Politik og have været en af de mest fremskudte Mænd, Gang efter Gang, Aar efter Aar med visse Perioders Mellemrum at skulle trækkes frem og skulle være den, der ligesom er Personifikationen af det lovbryderiske System, som fandt Sted for nogle Aar tilbage. Det er ikke morsomt, og jeg forstaar, at mange ærede Medlemmer kunne føle en vis Medynk. Men denne Sag undersøges af Finansudvalget og drages frem, ikke for at komme Generalløjtnant Bahnson til Livs, men for at faa rensset ud og for at faa rensset ganske alvorligt ud.

Forholdene med Hensyn til Laanet i Thaarupgaard ere ikke afgjorte med de spidsfindige Forklaringer, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) har givet her i Dag, og er aldeles ikke afgjorte ved de Omsvøb, som det ærede Medlem fremkom med. Det ærede Med-

lem var inde paa, at det var en fuldt ud juridisk forsvarlig Handling, her var foretaget med Hensyn til dette Laan, selv om det maaske var et temmelig højt Laan, der var ydet. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet nu, da jeg gør opmærksom paa, at han har udtalt sig om, at det var en fuldt ud juridisk forsvarlig Handling, der var foretaget med dette Laan. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem dermed mener, at det ikke var nogen juridisk forsvarlig Handling. Saa gaa vi altsaa ud fra, at det var juridisk forsvarligt. Mig bekendt er der af en af de ledende Højremænd, der blev anmodet om at dække det Tab, Centralkomiteen havde lidt, blevet svaret: Nej, efter at have set Sagens Akter finder jeg, at der ikke er Grund til at erstatte noget, thi det er en fuldkommen juridisk forsvarlig Forretning, her er foretaget. Nu siges der i det Blad og de Blade, der staa de ærede Medlemmer meget nær, at jeg i en Sag, der er anlagt af Generalløjtnant Bahnson, er bleven dømt, og at det dermed er blevet konstateret, at Generalløjtnant Bahnsons Forhold er fuldkommen dadeløst. Jeg haaber, at ærede Medlemmer ville indrømme mig, at naar der anlægges et privat Søgmaal, og som i dette Tilfælde en fremtrædende og i hvert Fald indtil Dato temmelig anset Mand som Generalløjtnant Bahnson har faaet fri Proces for at anlægge Søgmaal mod mig, fordi jeg paa et Møde i Jylland siger, at det Forhold, i hvilket Generalløjtnant Bahnson har gjort sig skyldig med Hensyn til Taarupgaard, er lige saa graverende som visse Forhold, for hvilke mangan en Gaardmand er bleven dømt til Vand og Brød og Tugthus, og naar jeg erklærer, at den Handling, han har gjort sig skyldig i ved sine Transaktioner med Taarupgaard, er lige saa kompromitterende for ham som for mangan en fattig Stympet, der er kommen paa Anklagebænken — naar der saa anlægges Sag mod mig for disse Udtalelser, saa betyder det, at hvis jeg ikke kan føre Vidnesbyrd for, at mine Udtalelser i nogen Grad ere rigtige, dømmes jeg til flere Maaneders simpelt Fængsel. Det sker imidlertid ikke; jeg bliver dømt til en Bøde, en forholdsvis lille Bøde i Betragtning af den graverende